

απλώνω

απλώνω, ρ. [<μσν. ἀπλώνω <αρχ. ἀπλῶ], απλώνω. **1.** ξεδιπλώνω: «άπλωσε το τόπι του υφάσματος πάνω στον πάγκο»· εκθέτω κάτι νωπό ή υγρό στο ύπαιθρο για να ξεραθεί ή για να στεγνώσει: «απλώνω τα σύκα στον ήλιο || απλώνω τα ρούχα στον αέρα». (Ακολουθούν 22 φρ.)·

- απλώνει το ζωνάρι του για καβγά, βλ. λ. [ζωνάρι](#)·
- απλώνω πανί ή απλώνω πανιά, βλ. λ. πανί·
- απλώνω πολύ τον τραχανά, βλ. λ. [τραχανάς](#)·
- απλώνω σεντόνι, (για ποδοσφαιρικές ομάδες) βλ. λ. σεντόνι·
- απλώνω τα κλαδιά μου, βλ. λ. κλαδί·
- απλώνω τα πόδια μου, βλ. λ. [πόδι](#)·
- απλώνω τα πόδια μου μέχρις εκεί που φτάνει το πάπλωμα, βλ. λ. [πόδι](#)·
- απλώνω τα φτερά μου, βλ. λ. [φτερό](#)·
- απλώνω τα χέρια μου εκεί που δε φτάνουν, βλ. λ. [χέρι](#)·
- απλώνω την αρίδα μου ή απλώνω τις αρίδες μου, βλ. λ. αρίδα·
- απλώνω (την) μπουγάδα, βλ. λ. [μπουγάδα](#)·
- απλώνω τις δουλειές μου, βλ. λ. δουλειά·
- απλώνω τις ρίζες μου, βλ. λ. [ρίζα](#)·
- απλώνω το δίχτυ ή απλώνω τα δίχτυα, βλ. λ. [δίχτυ](#)·
- απλώνω το σεντόνι, (για ποδοσφαιρικές ομάδες) βλ. λ. σεντόνι·
- απλώνω το χέρι μου, βλ. λ. [χέρι](#)·
- απλώνω το χέρι μου (εναντίον κάποιου), βλ. λ. [χέρι](#)·
- απλώνω τραχανά, βλ. λ. [τραχανάς](#)·
- απλώνω χέρι, βλ. λ. [χέρι](#)·
- απλώνω χέρι βοήθειας, βλ. λ. [χέρι](#)·
- μπροστά σου απλώνει χαλιά, πίσω σου ανοίγει λάκκους, βλ. λ. [λάκκος](#)·
- οι μάνες τους απλώνανε στην ίδια ταράτσα, βλ. λ. [μάνα](#)·